

แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี
Communicative English Teaching Guideline at Universities
in Pathutani Province

ตนุยา เพชรสง¹ ชลธิชา กาญจนพันธ์ประภา²
Tanuya Petsong, Chonticha Karnchanapanprapha

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน 2.ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน 3.เสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและงานวิจัยเชิงคุณภาพ งานวิจัยเชิงคุณภาพมีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ใช้แบบสอบถาม และ แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน และการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน โดยทำการเก็บจากนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย ในเขต จังหวัด ปทุมธานี จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การต้องการเวลาเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หัวข้อในการสนทนามีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน 2. ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้าน การประเมินการเรียนการสอน ตามลำดับ 3. แนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีการเสนอ 5 แนวทางในด้านแนวทางการเรียน

Received: 2023-07-02 Revised: 2023-07-17 Accepted: 2023-07-21

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ Faculty of Liberal Arts North Bangkok University. Corresponding Author e-mail: tanuya.pe@northbkk.ac.th

Received: 2023-07-02 Revised: 2023-07-17 Accepted: 2023-07-21

² คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ Faculty of Liberal Arts North Bangkok University.

การสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ออกแบบขนาดของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การใช้เวลาในการเตรียมความพร้อม การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน การสร้างกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ ผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา

คำสำคัญ (Keywords): แนวทางการเรียนการสอน; มหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี

Abstract

This research is a mixed study. The objectives of this research were 1) to study the problems of using English for classroom communication. 2) to study the satisfaction of learning English for classroom communication. 3) to Propose teaching and learning guidelines to promote the use of English for classroom communication. In this research, data was collected by interviewing to study the problems of using English for classroom communication. Questionnaire was used to study satisfaction with learning English for classroom communication by collecting from students in universities in Pathum Thani Province, totaling 400 people and using interviews and open-ended questionnaires to propose teaching and learning guidelines to promote the use of English for communication in the classroom. The results of the study were as follows: 1. Regarding to the problems in using English for classroom communication was found that; the number of students in the classroom, Anxiety in using language to communicate with classmates, time preparation need before using English for communication conversation, topics affect the use of language in class communication, effects the use of language in class communication. 2. The level of opinions of the students towards their satisfaction with learning English for classroom communication was at a high level. Considering side by side classified according to the variables studied, it was found that satisfaction with learning English for communication in the classroom. In terms of teaching, the average was high, followed by learning content, teaching materials Classroom activities and teaching and learning assessment, respectively. Choosing topics that are appropriate to the interests of the learners 4. Creating activities outside the classroom to promote and 5. Supporting learning from the environment to create motivation and speaking teachers should be A good role model in the use of language. 3. According to the guidelines, it was found that there are 5 guidelines proposed in terms of teaching and learning to promote the use of English for communication, namely: 1.

Classroom size design. Language appropriate for activities for communication. 2. Giving time to prepare. 3. Choosing topics that are appropriate to the interests of the learners 4. Creating activities outside the classroom to promote and 5. Supporting learning from the environment to create motivation and speaking teachers should be a good role model in the use of language.

Keywords: Teaching Guideline; Universities in Pathutani Province

บทนำ (Introduction)

ภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทักษะทางภาษาถือเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถเป็นประตูเปิดทางสู่การพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ระหว่างประเทศ ในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาบทเรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่น นอกจากนี้แล้ว สังคมไทยยังหันมาให้ความสนใจในการเรียน (พัชรี โภคาสัมฤทธิ์, 2555)

การพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่ ระบบการศึกษาทุกระดับควรตระหนักและการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทและใกล้ตัวเรามากขึ้นและเกี่ยวข้องในทุกแขนงอาชีพ ปัจจุบันการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอยู่ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่ ระบบการศึกษาทุกระดับควรตระหนักและการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทและใกล้ตัวเรามากขึ้นและเกี่ยวข้องในทุกแขนงอาชีพ (อารีรักษ์ และ คณะ, 2564)

ปัจจุบันการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยอยู่ในบริบทของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English Language) นักศึกษามีโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษน้อย ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนชั่วโมงฝึกการสนทนา หรือแทบจะไม่มีโอกาสพบปะสื่อสารกับชาวต่างชาติ อีกทั้งสิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกฝนการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ปัจจัยดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนในทุกๆระดับไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนแบบแนวการสื่อสาร (Communicative Language Teaching CIT) ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางในปัจจุบันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีสิ่งแวดล้อมใช้ภาษาที่หนึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสังคม (Non English

Speaking Country) อย่างเช่นประเทศไทย Nunan (Nunan, 1991: 31) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนซึ่งทักษะการฟังและการพูดเป็นทักษะที่ถูกให้ความสำคัญมากที่สุด(Nunan, 1991)

เนื่องจากต้องใช้มากที่สุดอีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยกระทรวงศึกษาธิการมีการส่งเสริมนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ โดยให้ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการเตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) การจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนนั้นการเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน (Brown, 2001) นอกจากนี้ การสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนอังกฤษสามารถส่งผลต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษได้

นรมย์ภรณ์ สุขเกษม (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการฟังพูดภาษาอังกฤษจากการศึกษาวิธีสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าวิธีการสอนที่น่าสนใจซึ่งสามารถฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี คือ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เพราะวิธีเก่า ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้การสอนภาษาควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ นรมย์ภรณ์ สุขเกษม (2553) ได้กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษที่ควบคู่ไปกับ กิจกรรมทางภาษาเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียนก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการเสริมแรงบวก สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์ทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมแรงบวกในลักษณะที่เป็นภาษาพูดหรือภาษาท่าทาง ได้แก่ คำชมเชย การยิ้ม การให้ความสนใจ การยอมรับ ซึ่งวิธีการเสริมแรงบวก ควรให้ทันทีที่นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ ดังนั้นงานวิจัยเรื่องนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน และ เสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน
2. ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน
3. เสนอแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยนี้ใช้การศึกษาแบบผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรายละเอียดดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) รวมจำนวน 35 ราย (McMillan and Schumacher, 1997) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แท้จริงจากตัวแทนความคิดเห็นของของนักศึกษาจากทุกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นตัวแทน ได้แก่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย มหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. การศึกษาเอกสาร ได้แก่ หนังสือ ตำรา เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แบบสอบถามปลายเปิด
3. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (structure-in depth interview) เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนและแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี รวมทั้งสิ้น 7 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย มหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรของคอคแรน (Cochran 1977 อ้างอิงในธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) เนื่องจากไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีจำนวน มาก และต้องการประมาณค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนไป 4 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนของข้อมูลจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่คลาดเคลื่อน จำนวน 400 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาวิจัยดังกล่าวอย่างสมบูรณ์ โดยมีวิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือสอบถาม ซึ่งจะแบ่งออกเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากร ลักษณะ คำถามเป็นคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. อาจารย์ผู้สอน
2. เนื้อหาในการเรียน
3. สื่อการเรียนการสอน
4. กิจกรรมในห้องเรียน
5. การประเมินการเรียนการสอน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเรื่อง ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังจากที่เก็บข้อมูลตามจำนวนที่ได้ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทดสอบความตรงของเนื้อหา (A test of validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of item objective congruence: IOC) การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability test) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach)

ผลการวิจัยด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

1. จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า การที่มีนักศึกษาจำนวนมากในห้องเรียน ทำให้การจัดกิจกรรมที่ใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นไปได้ยากลำบาก เนื่องจาก การจัดกิจกรรมดังกล่าวใช้เวลาค่อนข้างเยอะ ในขณะที่เวลาเรียนที่ค่อนข้างจำกัด รวมทั้งบางห้องเรียน มีนักเรียนค่อนข้างเยอะ ทำให้เกิดความยากลำบาก ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน

2. ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์พบว่าสิ่งที่เป็นปัญหาต่อการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในชั้นเรียนมากที่สุดการคิดคำศัพท์เพื่อที่จะสื่อความหมาย เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานที่ต่างกัน ดังนั้นการให้หัวข้อที่กว้างเกินไปอาจจะเกิดปัญหาในการสื่อสาร รวมทั้งการนักศึกษาเกิดความกังวลในการใช้ภาษาที่ผิดไวยากรณ์ เช่น การใช้ tense ในการแต่งรูปประโยค เพื่อที่จะสื่อสาร กับเพื่อนและอาจารย์ ในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกไม่มั่นใจ อาย กังวล กระวนกระวายใจ เมื่อต้องพูดต่อหน้าเพื่อนๆ

3. การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน จะต้องมีการเตรียมความพร้อมมาก่อนล่วงหน้าจากการสัมภาษณ์พบว่า การที่นักศึกษามีเวลาในการเตรียมความพร้อม การฝึกซ้อมมาก่อนล่วงหน้า นักศึกษาจะเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากกว่า การใช้ภาษาในการสื่อสารโดยทันที ผลการวิจัย

พบว่าหากนักศึกษาไม่ได้เตรียมความพร้อม จะมีอาการการพูดติดขัด ประหม่า วิตกกังวล บางครั้งนักศึกษาอาจมีการพูดจาวกวนในการเรียงประโยค

4. หัวข้อในการสนทนามีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์พบว่า ความรู้เบื้องต้น รวมทั้งความเคยชินกับหัวข้อที่จะพูด การเลือกหัวข้อที่ใช้ในการสื่อสารในห้องเรียนมีความเรียนจะช่วยกระตุ้นในผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสาร รวมทั้งประสบการณ์ของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ในทางตรงกันข้ามหากหัวข้อที่ใช้ในการสื่อสารไม่ได้มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาในการสื่อสาร

ผลการวิจัย (Research Results)

ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นต่อความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. อาจารย์ผู้สอน	4.19	0.50	มาก	1
2. เนื้อหาในการเรียน	3.53	0.31	มาก	2
3. สื่อการเรียนการสอน	3.39	0.32	ปานกลาง	3
4. กิจกรรมในห้องเรียน	3.09	0.40	ปานกลาง	5
5. การประเมินการเรียนการสอน	3.20	0.41	ปานกลาง	4
รวม	3.48	0.43	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 3.48 ($\bar{X} =$) (S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.19$) (S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาใน

การเรียน ($\bar{X} = 3.53$) (S.D. = 0.31) สื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.39$) (S.D. = 0.32) กิจกรรมในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.09$) (S.D. = 0.40) และด้าน การประเมินการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.39$) (S.D. = 0.32) ตามลำดับ

ผลการวิจัยด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ออกแบบขนาดของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ผลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามปลายเปิดเรื่องแนวทางส่งเสริมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า มหาลัยควรออกแบบขนาดของห้องเรียนให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมของนักศึกษา เนื่องจากหากมีจำนวนนักศึกษาที่มากเกินไปจะส่งผลกระทบต่อ การทำกิจกรรมของนักศึกษา รวมทั้งอาจทำให้อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถดูแลการทำกิจกรรมดังกล่าว ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

2. การใช้เวลาในการเตรียมความพร้อม

ผลการวิจัยพบว่าการทำที่อาจารย์ผู้สอน ใช้เวลา นักศึกษาในการเตรียมตัวอย่างน้อย 1 อาทิตย์ จะทำให้นักศึกษาเกิดการเตรียมตัว ฝึกซ้อม รวมทั้งการหาข้อมูล ซึ่งจะช่วยลดความวิตกกังวลให้กับ นักศึกษาได้เป็นอย่างดี อีกทั้งนักศึกษายังมีเวลาในการฝึกซ้อมกับเพื่อนในชั้นเรียนจะช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นที่จะใช้ภาษาในการสื่อสาร

3. การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่าหัวข้อที่มีความเหมาะสม น่าสนใจ จะทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะใช้ ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียนมากขึ้น ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า การเลือกหัวข้อที่ตรงกับ สาขาวิชาของผู้เรียน รวมทั้งการภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับ วิชาชีพ ของผู้เรียน จะเกิดประโยชน์ในการใช้ภาษา

4. การสร้างกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม เพื่อสร้างแรงจูงใจผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน การส่งเสริมให้นักศึกษาออกไปทำ กิจกรรมนอกเรียนจะช่วยสร้างแรงกระตุ้นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การออกไปสัมภาษณ์ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติตามสถานที่ต่างๆ จะช่วยทำให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ และกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียนรู้เพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น

5. ผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษาผลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามพบว่า การที่ผู้สอนมีการแสดงความคิดเห็น ประเมินการใช้ภาษาของนักศึกษาชั้นเรียน การชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหาการพูดของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จะช่วยให้นักศึกษาสามารถ ประเมินศักยภาพของตนเอง รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้นักศึกษานำคำชี้แนะดังกล่าวไปพัฒนาตัวเอง ต่อไปในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. จากการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียน มี 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้นเรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ หัวข้อในการสนทนามีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยมีความสอดคล้องกับ ณีภูธรณี ฤทธิรัตน์ (Natnaree Ritthirat) และ ฉัญภา ชิระมณ ศึกษางานวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่าปัญหาและ อุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูด ภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบการเรียนรู้วิชาที่เน้นทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และวิธีการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มากได้แก่การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ

2. ผลการวิจัยด้าน ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปรที่ได้ศึกษา พบว่าความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาในการเรียน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้าน การประเมินการเรียนการสอน สอดคล้องกับ คอลีเยาะ เจะโต 2560 ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการ สำหรับนักศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่านักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้สอน ระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านเนื้อหา และ ด้านการวัดและการประเมินผล

3. ผลการวิจัยด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า มีการเสนอ 5 แนวทางในด้านแนวทางการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1. ออกแบบขนาดของห้องเรียนภาษาให้เหมาะสมกับการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 2. การให้เวลาในการเตรียมความพร้อม 3. การเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียน 4. การสร้างกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนสิ่งเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ 5. ผู้สอนการพูดควรเป็นผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการใช้ภาษา สอดคล้องกับ วิจิตรานะวงศ์ กานดา สกฤษณะศกดิ์มัวร์ และ วสิทุ ธวีจิตรพัชรภรณ์ ศึกษางานวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่เป็นสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ 2 พบว่า แนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน มีแนวทางดังนี้ ครูควรมีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อความเข้าใจใน วิธีการสอนและ กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ครูควรนำเทคนิคจากการอบรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงการสร้างบรรยากาศ ในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความชอบและ กระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาอังกฤษ ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอก ชั้นเรียน รวมทั้ง ควรศึกษาสื่อ วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย เช่น เว็บไซต์ภาษาอังกฤษ ที่มีความทันสมัยและน่าเชื่อถือ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการศึกษาเรื่องปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า ปัญหา การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียน มี 4 ด้าน ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่มีมากเกินไปในชั้น เรียน ความวิตกกังวลในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียน การเตรียมความพร้อมก่อนใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ หัวข้อในการสนทนามีผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ส่งผลต่อการใช้ภาษาในการสื่อสารในชั้นเรียน ผู้บริหารควรจัดขนาดห้องเรียนให้เหมาะสมกับจำนวน นักศึกษา ผู้สอนควรมีความเข้าใจถึงพื้นฐานของนักศึกษาและหาวิธีการที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษา

2. จากการศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาในการเรียนที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละสาขา รวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่มีความน่าสนใจ ทัดกับเหตุการณ์ให้กับนักศึกษา รวมทั้งการสร้างกิจกรรมในห้องเรียน ที่กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และด้าน รวมทั้งการประเมิน การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้สอนได้จัดขึ้นในห้องเรียน รวมทั้งการใช้ระยะเวลาให้ เหมาะสมกับหัวข้อที่ใช้ในกาประเมิน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการศึกษาด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน พบว่าปัจจัย ภายในและภายนอกเป็นปัญหาต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษา หัวข้อต่อไปควรศึกษาเรื่องปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

2. จากการศึกษาด้านความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน พบว่าองค์ประกอบด้านสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมในห้องเรียน และด้านการประเมินการเรียน การสอนอยู่ระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาหัวข้อต่อไปควรศึกษาเรื่อง การผลิตสื่อการเรียน การสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสร้างกิจกรรมในห้องเรียนนอก ห้องเรียน และ แนวทางการประเมินการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ดอติเยาะห์ เจ๊ะโต. 2559. ความพึงพอใจต่อการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- รมย์ภรณ์ สุขเกษม. 2553. ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-การพูดและการเสริมแรงบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 1. วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
- พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. 2555. กิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อฝึกฝนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน. วารสาร มจรวิชาการ 15(30):181-195
- นันทน์ภัส อยู่ประยงค์. 2557. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการดูภาพยนตร์และอ่านนวนิยาย ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษในสื่อมวลชน. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15
- วิจิตรา นะวงศ์ กานดา สกุลธนะศักดิ์มัวร์ และ วสิษฐี ธีวจิตติพรพัชรภรณ์. 2557. แนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่เป็นสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ 2. วารสารบริหารการศึกษา มศว
- อารีรักษ์ มีแจ่ม, ดุษฎี รุ่งรัตนกุล, นันทวัน ชุ่มตันติ และ อภิชัย รุ่งเรือง. 2554. การวิจัยเพื่อการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร 13(2):55-72
- Nunan, D. 1991. Language Teaching Methodology: A Textbook for Teacher. Upper Saddle River, N: Prentice Hal